

Duhovnic

Florin T. Roman

În genunchi,
sub epitrahilul său,
văd cum Pământul e tot mai mic
și stelele tot mai strălucitoare.

În genunchi,
sub epitrahilul său,
aud cum, în loc de bătăile inimii mele,
bat clopote de mănăstiri primordiale.

În genunchi,
sub epitrahilul său,
simt cum, în loc de sânge,
îngerii îmi urcă și îmi coboară prin vene.

În genunchi,
sub epitrahilul său,
Cerul e mai aproape de mine
decât eu însumi.

Binecuvântează, părinte,
să-mi mărturisesc păcatele !